

Heid Cat zondag 41

Huwelijk en seksualiteit

1 geschenk 2 gebod 3 verbod

Gemeente,

Een prachtige bloem. De bloem van het huwelijk. En als we goed en bijbels kijken zien we eigenlijk dit. Die bloem is net een lelie. En de kelken zijn het huwelijk. Mooie kelken. En in die kelken, beschermd door die kelken, de meeldraden. Die zijn zo teer, die hebben de bescherming van de kelken nodig. Zo is de kelk van het huwelijk de bescherming om de seksualiteit in de vorm van geslachtsgemeenschap. De lelie van het huwelijk en de seksualiteit. Een hele tere bloem. Kwetsbaar. En om die bloem heen staat daarom een glaswand: het 7^e gebod. Gij zult niet echtbreken. Want elke vorm van echtbreken kwetst en beschadigt die bloem. En: krenkt de Gever ervan!

1 het geschenk.

De bloem van het huwelijk is al uit het paradijs. Een paradijsbloem. Want toen al, Genesis 2, zei God over de man: Ik zal hem een hulp maken die als tegen hem over zij. Tegen hem over: precies passend bij hem. En: recht voor hem, helemaal in beeld. Een hulp. Dat is niet minderwaardig voor de vrouw. Zelfs God laat zich de Hulp van zondaren noemen. En het geeft naar de man toe aan: je bent hulpbehoevend, je heb hulp nodig. Anders redt je het niet. Het formulier zegt dan heel mooi: tot hulp en bijstand in alle dingen van het tijdelijke en eeuwige leven. En dat in een verbond: trouw en duurzaam.

In het Nieuwe Testament valt nog voller licht op het huwelijk. In Efeze 5. Waar Paulus de diepste achtergrond van het huwelijk beschrijft: ik zeg dit ziende op Christus en op Zijn Gemeente. Het huwelijk is bedoeld om een afspiegeling een kopie te zijn van de Heere Jezus en Zijn Kerk. Dan is de man geroepen het beeld van de Heere Jezus te vertonen. De Heere Jezus, Die Zijn Kerk liefgehad heeft, zo lief dat Hij Zijn leven voor haar gaf. Tot in de dood aan het kruis. Hij heeft Zijn Kerk zo lief dat Hij haar vanuit de hemel beschermt en regeert. Altijd. En tot elke prijs zocht en zoekt Jezus het welzijn van Zijn Kerk. Allereerst het geestelijk welzijn, maar dan ook in alle opzichten.

In het huwelijk heeft de man zijn vrouw zó lief te hebben. Altijd gericht op het geestelijk welzijn van je vrouw en heel haar welzijn. Ten koste van alles, van jezelf als het moet. Altijd het goede zoeken voor je vrouw. Zoals Jezus bidt voor Zijn Bruidskerk, zo je vrouw voorgaand als dat kan in het openbaar gebed aan tafel. Zodat, als u kinderen mag hebben, en uw kind vraagt aan zijn moeder, mama, hoe is de Heere

Jezus? Wat doet Hij allemaal? Dat uw vrouw kan zeggen, kind, let maar op je vader, hoe die met mij omgaat, dan zie jij hoe de Heere Jezus is voor Zijn Kerk.

En de vrouw is geroepen het beeld te zijn van de Gemeente. De Gemeente volgt de Heere Jezus. Want zij weet: in het volgen van Jezus zal Gods eer, Naam en rijk gediend worden. Door de Heilige Geest is dat het verlangen van de Kerk. Leven tot Gods eer en daarom Jezus volgen. In het huwelijk is de vrouw geroepen dat beeld te vertonen. In haar houding naar haar man toe altijd gericht op Gods eer, Gods Naam en Gods rijk. En vanuit dat doel is het heerlijk als je je man volgen kunt, is het nodig om je man wel eens vragen te stellen, raad te geven. Maar altijd omdat het je gaat om wat goed is voor Gods eer, Naam en rijk. Als symbool daarvan draagt ze de hoofdbedekking in de eredienst. Zodat, als uw kind vraagt aan uw man, papa, hoe werkt de Heilige Geest, dat je dan kunt zeggen, kijk maar naar je moeder, hoe zij naar je vader zich opstelt, dan zie je hoe de Heilige Geest werkt en waar de Geest zondaren op richt.

De bloem van het huwelijk. En die kelken staan beschermend om het meeldraden van de bloem. De meeldraden van de seksualiteit van de geslachtsgemeenschap. Zo zegt Genesis 2 het al in de grondwet van het huwelijk die in Mattheus 19 en Efeze 5 terugkeert: daarom zal de man vader en moeder verlaten en zijn vrouw aankleven en die twee zullen tot één vlees zijn. Die orde: eerst het aankleven. Onafscheidelijk aan elkaar verbonden zijn. En daarna 'tot één vlees zijn'. Niet andersom, ook niet in onze gedachtenwereld. Deuteronomium 22 geeft aan dat zo moest: als maagd het huwelijk in. Jozef en Maria zijn er voorbeelden van: Maria kan zich niet indenken dat ze zwanger zou kunnen worden voor het huwelijk. En I Corinthe 7 noemt al enige weg om niet te branden van verlangen: het huwelijk, te trouwen. Binnen die kelk van het huwelijk is de geslachtsgemeenschap bewaard en beschermd.

En lees dan Spreuken 5 het slot maar eens tot welk een vreugde de Heere dat bedoeld heeft. Vreugde voor man en vrouw gezamenlijk wel te verstaan. Verzegeling van de verbondenheid.

De bloem van huwelijk en seksualiteit. Levend als de Heere Jezus en Zijn Kerk. Daarbinnen tot vreugde voor elkaar en jezelf tot één vlees zijn. En ook in je gedachten wereld daar niet buiten treden.

Als het je gegeven is, dan kun je alleen maar klein eronder worden. Heere, wie ben ik, wie zijn wij, dat U zo'n mooie bloem ons geeft. Waarin zoveel levensvreugde is. Waarin zoveel hulp en troost ligt. Heere, dat U zondige mensen, vijanden van U, zoiets geeft. Zelfs 25 of 40 of 55 jaar lang. Ik zou mijn vijand nooit zoiets moois geven, iets wat

hem zo goed doet en blij kan maken. Zou ik nooit doen. Heere, ik had kunnen begrijpen als U het mij niet gegund en gegeven zou hebben. Elke dag is een wonder.

Dan voelen we ook aan de pijn rondom deze bloem. Pijn, als in het huwelijk de vrouw zich niet wil laten leiden door de goede zorg van haar man. Maar ook als de man in goede zorg faalt. Of als de man zich niet wil laten terechtwijzen door zijn vrouw.

En dan: als deze bloem niet meer je gegeven is. Als op welke wijze dan ook, het huwelijk werd verbroken en je kwam weer alleen. Uiteengescheurd. En je mist elkaar dag en nacht. Zondags vooral.

En als deze bloem je niet gegeven is. Misschien omdat het voor enkelen een gave is. Die de gave der onthouding hebben en daardoor des te meer kunnen doen in Gods rijk of op een bijzondere plaats. Vaker is het een kruis. Ondanks verlangen en bidden en ernaar zoeken. Of door homofiele, lesbische geaardheid en een willen leven naar Gods geboden en grenzen.

Wat een pijn en lijden. Wat een gebrokenheid. Gebrokenheid en pijn waarin Jezus nabij komt. De medelijdende Hogepriester. In alle dingen verzocht geweest, gelijk als wij. Om een getrouw en barmhartig Hogepriester te zijn om te hulp te komen ter bekwamer tijd. Door de strijd, door het vallen en opstaan heen. Kan iemand het zeggen, na verloop van tijd, en door de pijn heen: dat ik alleen ben, of kwam, of me in het huwelijk alleen voel, heeft me nader tot de HEERE gebracht. Dichter bij Hem.

Het is ook een signaal. Het heeft een signaalfunctie. De alleengaanden in de gemeente. Het huwelijk is niet alles. Verkering en huwelijk zijn niet het belangrijkste. Het huwelijk is tijdelijk. Na de wederkomst is er geen huwelijk meer. Dat valt weg. Ook het huwelijk hoort bij de tijdelijke gaven. Alleen genade is eeuwig. Allereerst heb ik een Borg en Middelaar nodig, Zaligmaker. Wat niet wegvalt is het huwelijk met Christus. Zalig de ongehuwde die Christus kent. Rampzalig de gehuwde die Christus niet kent. Het gaat om Christus.

2 het gebod.

We zagen eerder: als iets negatiefs verboden wordt het tegenovergestelde geboden. Als echtbreken verboden wordt, dan wordt geboden: om rein en heilig te leven, in het huwelijk of erbuiten. Rein en heilig. Kuis en ingetogen zo u wilt.

We zien wel dat we leven in een volstrekt andere cultuur. Waarin het huwelijk een optie is, meer ook niet. Waarin de meeldraden binnen de kelken, geslachtsgemeenschap binnen het huwelijk, volstrekt

achterhaald is. Waarin erotiek en spelen met seksualiteit de norm is. Met reclames van Second Love en billboards van webcamseks. In deze cultuur leven wij. Ouderen, jongeren. Jongeren nog veel sterker dan wij. Maar ze zijn er wel mee geholpen als zij van ouderen het goede voorbeeld zien. Maar wel geroepen naar de Bijbel te leven. Een christen laat zich niet leiden door de cultuur, door wat ze allemaal doen, door wat ze ook binnen de kerk doen, maar door het Woord.

De Bijbel noemt dan heel letterlijk: je schaamte bedekt houden. Het is een teken van verharding als een mens, een vrouw een meisje geen schaamte voelt. Niet bedekt houdt. Je schaamte bedekken. Dan is de regel dat je rok of jurk minstens op de knie moet komen zo vreemd nog niet. Dan is het goed om van boven je zo te kleden dat je voor die jongen een glas cola weg kan zetten zonder dat hij eigenlijk zijn hoofd moet draaien. Het mag best goed sluiten. In het Hooglied zingt de bruidegom van zijn bruid: gij zijt een besloten, toegesloten hof. Dus ook nog in je trouwjurk. En je stelt de hof alleen open voor je man vanaf je trouwdag.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet. Vooral als ik kleren ga kopen.

Zo mag je verlangen naar verkering. Dat is wel zo'n belangrijke keuze, dat geldt: eerst bekering, dan verkering. Anders kun je zulke onherstelbare schade aanrichten. Want wat voor jongen of meisje zoek je, waar let je op? Dan is het voor je verkering al belangrijk hoe en waar je die zoekt. Dat je daar biddend mee bezig bent. Je verlangen de HEERE bekend maken. En het in Zijn handen geven. En dat je verkering zoekt niet in een sfeer of kring waar je grote kans hebt dat je jongeren tegenkomt die het met God niet zo nauw nemen. Mede daarom zien je ouders je niet graag in het café of op bepaalde vakanties. Stel je voor je er verliefd wordt en je wilt het vasthouden ten koste van de dienst aan de HEERE. Dat zou vreselijk zijn.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet.

Als je verkering mag ontvangen dan mag het samen op gaan. Lichamelijke en geestelijke innigheid. Die twee moeten allebei groeien. Als je samen in de kerk gaat zitten, dat is onder ons zo'n beetje het teken dat echt wat is heb ik gemerkt, als je naast elkaar in de kerk gaat zitten, dan kun je ook echt wel eens samen gaan bidden. Het

lichamelijke en het geestelijke samen op laten gaan. Als je lichamen heelmaal vertrouwd bent met elkaar maar geestelijk heb je niks met elkaar kun je niet goed getrouwd zijn. Als je geestelijk heel dicht en goed bent met elkaar, maar lichamen is er niks, dan kun je ook niet goed getrouwd zijn.

Verder is het ook wat nadenken. Dat er groei is in de innigheid ook lichamen. Maar als je dan niet voor je trouwdag geslachtsgemeenschap zult hebben moet je ook zorgen dat je daar niet te vroeg al heel dichtbij zit, dan houd je dat niet vol. Als je te vroeg te snel gaat, dan kun je bijna niet meer voor die grens blijven. Trek in je gedachten een beetje een rechte lijn van nu naar de trouwdatum en dan daarnaar toegroeien. En maak duidelijke afspraken waar de één de ander aan houden kan. Als je jezelf een beetje kent, dan ga je ook niet met zijn tweetjes op vakantie voor het huwelijk. Juist je christen-zijn mag ook daarin blijken tot een getuigenis naar anderen toe. Geslachtsgemeenschap voor het huwelijk blokkeert de zegen. Al legt ene dominee in een trouwdienst zijn handen op je hoofd. Alleen schuldbelijdenis voor God neemt de blokkade weer weg.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet.

En als je dan getrouwd mag zijn, dan is het een hele oefening. Alleen die ene man, die en vrouw, ook gedachten. Elkaar aanvoelen en leren aanvoelen. En I Corinthe 7 zegt, bespreek dat eens als man en vrouw en in je verkering: de vrouw heeft de macht niet over haar eigen lichaam maar de man, en evenzo heeft de man de macht niet over zijn eigen lichaam maar de vrouw. Onttrekt u elkaar niet, tenzij met beider toestemming, om te bidden en te vasten, en komt weer bijeen opdat de satan u niet verzoeken omdat gij u niet kunt onthouden. Woorden om te spellen.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet.

En van al het andere gelden laten wat Jozef zei tegen de vrouw van Potifar die hem verleidde: hoe zou ik zondigen en een zo groot kwaad doen tegen God? Altijd. Met heel je hart.

Maar: is dat haalbaar, is dat reëel? Daar word je toch moedeloos van? Wanhopig zelfs. Dan zeggen we ook bij dit zevende gebod. Waarvoor het bedoeld is: allereerst voor onbekeerden, mensen buiten

Christus. Dus voor u en jou als je zeggen moet: ik ken Jezus niet, ik ben niet Zijn eigendom. Wees eerlijk: geldt u dat, jou dat? Dat zegt Jezus door dit 7e gebod: je moet geen enkele hoop hebben dat het goed zit met je. Dan moet je echt niet denken, och, misschien valt het nog wel mee. Misschien neemt God toch wel genoeg met me. Dat moet je niet denken. Echt dat is zelfmisleiding. Als je buiten Christus bent moet je alle hoop dat goed zit kwijtraken. Hoe eerder hoe beter. Want buiten Christus valt het niet mee. Ook niet voor jou. Wat dan? Naar Christus heen! Nu, direct en terstond. Je hebt maar één ding en dat is: je hebt Jezus nodig. Achter Hem is bedekking van schuld.

En als ik in Christus ben, dan mag ik juist en toch weten Mijn zaligheid hangt niet van mij af. Mijn zaligheid is in Christus. In Zijn gerechtigheid. Zijn gerechtigheid garandeert mijn ingaan in het Koninkrijk der hemelen. En wat ik ervan terechtbreng, dat is daarvoor niet meer van kracht, dat doet er niets aan toe en niets aan af. Het wil me alleen maar meer doen vallen en rusten op Zijn gerechtigheid. Hoe bedoelt God Zijn wet dan wel? Nu, opdat ik berouw zal hebben. Geen angst of onzekerheid of twijfel, maar berouw. Verdriet. Waardoor ik het zo erg vind dat ik Hem toch weer pijn heb gedaan. Berouw, dat ik weer Zijn lijden heb verzaamd, Zijn gezicht bespuugd, Zijn doornen geslagen, Zijn spijkers behamerd, Zijn bloed uitgedrukt. En dat ik verlang, des te meer verlang: o HEERE, leer het mij. Geef mij genade en kracht om U meer en meer lief te hebben, om U meer en meer lief te hebben met kracht. Dat de tempel van Uw Geest, dat is mijn lichaam, niet verontreinigd wordt.

3 het verbod

Nu we weten nog wel: de verboden zijn als een boom. Die heeft een vrucht, die heeft takken, een stam, en wortels. De vrucht van de daad: echtbreuk. De tak van je ogen wat je ziet en waar je naar kijkt. De stam van je gedachten: je fantasieën en belevingen in je hoofd. En de wortels van je opwellingen, van je zondige aard die er altijd toe geneigd is. De glaswand om de bloem heen

Gij zult niet echtbreken. De daad. Dat is overspel. Als er een derde in het huwelijk gekomen is. Geslachtsgemeenschap met een ander. Dat is daarom zo erg, van God vervloekt, omdat ons lichaam Gods maaxsel is. Hij is er de Eigenaar van. Hij bepaalt hoe we het mogen gebruiken. Dat is aan Hem. Bij echtbreuk wordt het beeld van Jezus en Zijn Kerk verbroken. Alsof Jezus ooit Zijn bruid verlaten zou! Hert verbond van trouw wordt verbroken. Daarom: van God vervloekt. Hij heeft er diepe, diepe afkeer van en toort erover.

Strikt genomen gaat het dus niet over: echtscheiding. Omdat dat in bepaalde gevallen toch anders is. Het kan zijn dat een echtpaar echt niet meer onder één dak kan wonen zonder dat er je voortdurend elkaar beschadigd en elkaar het leven onmogelijk maakt. Ook niet na huwelijkstherapie en gesprekken met hulpverlening. Dan kan de enige weg zijn om apart van elkaar te wonen. Met het vaste voornemen om niet open te staan voor een andere relatie. Dan is dat in die situatie de enige geoorloofde weg.

En nog weer anders is als iemand de ander verlaat. Bijvoorbeeld vanwege het geloof zegt I Corinthe 7. Zodat de ander er nauwelijks iets aan doen kan. Dan is er sprake iemand die verlaten heeft en dat is zonde, en iemand die als verlatene achterblijft, vrijwel geheel buiten eigen schuld.

En dan de ogen. Wie een vrouw aanziet om haar te begeren heeft in zijn hart al overspel met haar gedaan. En je kunt vrouwen aanzien om te begeren: in reclames, op dvd's en films, in bladen en op sites, op je mobiel.

En dan je gedachten en je opwellingen. Dat ziet God ook. En zelfbevrediging gaat nooit zonder. Ja mijn zondige natuur is het. Daarom ontvlam ik zo makkelijk en steeds weer. Omdat de zonde in mijn woont.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet.

Ooit zei Nathan tot David: gij zijt die man. En David boog. Gij zijt die vrouw. Misschien zegt iemand, eigenlijk hoop ik: zegt iedereen: ik ben net die Samaritaanse vrouw. Die had 5 mannen gehad en nu een 6e in huis en in bed. Ze kon er geen genoeg van krijgen. Zo één ben ik ook als man, vrouw, jongen, meisje. Wat lees je dan? Jezus moest door Samaria gaan. Voor zo één, voor haar. Daarom moet Jezus vanavond hier zijn in Waarder, voor zulken als u, en jij, en ik. Dan kijk en we ook niet neer op ander in houding en taalgebruik.

En alles wat de mens ertoe trekken kan. Vergelijk seksualiteit, geslachtsgemeenschap met een vuur. Dat is heel nuttig en nodig. In het oude Oosten, 's nachts in donker en koud. Vuur ontsteken dat geeft licht en warmte. Maar als datzelfde vuur niet onder controle is en blijft, maar onbepert om zich heen grijpt dat verteert en verbrandt het alles. Zo is het ook met seksualiteit. Hout op het vuur zorgt voor brand die niet meer te blussen is.

Alles wat de mens daartoe trekken kan. Bepaalde (pop)muziek. Reclamefolders, sites, je mobiel. Gesprekken. Dat moet weg. Want je kunt niet dichtbij de Heere leven én seksuele zonden vasthouden. Dan bedroef je de Heilige Geest. En dan kun je je wel aanpraten dat God nabij is, maar dat is leugen. Wat brengt je steeds weer tot zonde? Je dvd's? Weg doen dan! Je mobiel? Met filter nemen dan! De tv? Weg doen dan! Je computer? Laten blokkeren dan! Alles wat de mens daartoe trekken kan. En als verslaafd bent, zoek hulp, bij een ander, bij een ambtsdrager, bij een instantie. Je kunt niet dicht bij de Heere leven en op dit gebied wat sjoemelen en rommelen.

Ja dan wil je als christin ook niet in minirok of diep décolleté lopen. Want je zou niet willen dat je iemand in verzoeking brengt. Er mee breken dus!

Kuis en ingetogen leven. Dat gebiedt God. Er is een bepaald soort muziek wat gevoelens opwekt. Maar een beetje rondhangen, verveling, kan ook een invalspoort zijn. En een negatief zelfbeeld of streberigheid kan uit frustratie ook begeerten oproepen. Dan zijn er wel hulpmiddelen. Proberen goede muziek te luisteren, proberen trouw je taken te doen, en te beleven dat je door God geschapen hebt en jezelf niet hoeft te bewijzen. Wat mensen ook van je vinden, de Heere weet wat je gaven en beperkingen zijn. Oefen je in rust in hoe God je heeft bedeed met talenten.

En dat in deze tijd. En dat met je eigen zondige hart. Je bidt elke ochtend: Ai, laat van mij Uw Heilige Geest niet scheiden, die kan alleen op het rechte spoor mij leiden, bestuur mijn gang daar Gij mijn zwakheid ziet.

En indien wij gezondigd hebben, wij hebben een Voorspraak bij de Vader: Jezus Christus, de Rechtvaardige. Indien wij onze zonden belijden God is getrouw dat Hij ons de zonde vergeven en ons reinigen van alle ongerechtheid.

Het 7^e gebod brengt ons bij Romeinen 7:24-25 ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods. Maar God zij dank die ons de overwinning geeft in Jezus Christus, onze Heere. Klopt daar je hart in? Dat is geestelijk leven. Dat is eeuwig leven!

Amen